

# BIBLICKÉ ÚKOLY

---

R O Č E N K A 1 9 6 1

Ústřední rada církve adventistů s. d.  
P r a h a 2, L o n d ý n s k á 30

BIBLICKÉ ÚKOLY

I. čtvrtletí

1961

STUDIUM KNIHY „PŘÍSLOVÍ“  
A „KAZATEL“

1. ÚKOL — 7. LEDNA 1961

## Počátek rozumnosti

*Zlatý verš: Přisl. 1, 5.*

*Cíl: Vštípit prosté, jasně srozumitelné božské vysvětlení moudrosti, poznat bázeň Hospodinovu a dojít k poznání Boha.*

### ŠALOMOUN OCEŇUJE VĚDOMOSTI

#### 1. Kdo je pokládán za autora „Přísl. 1“?

Přísl. 1, 1.

Tato kniha je nadepsaná „Přísl. Šalomouna, syna Davidova, krále Izraelského“. Jak máme rozuměti tomuto nadpisu, poznáme později. V kap. 1, 1—6. v. zdůvodňuje, proč byla kniha napsaná a snaží se nadchnout čtenáře pro moudrost, poukazem na její důležitost a užitečnost. Kniha „Přísl. 1“ nás chce z hlediska mravního i rozumového naučit cestě moudrosti, vzdělávat i pokročilé a ukázat posluchače, aby přijali to nejvyšší učení a přizpůsobili se mu. Moudrost, jak se zde o ní hovoří, není nějaký filosofický pojem, ani světský pokrok ve znalosti věcí. Má vysloveně náboženský charakter a jejím cílem je vést člověka podle Božích zájmů, takže je rovnocenná s bází Hospodinovou. To je praktické náboženství. Chce pomoci čtenáři i posluchači k časnému i věčnému blahu.

#### 2. Jaké napomenutí dal David Šalomounovi při počátku jeho vlády? 1. Král. 2, 1—4.

Čti pečlivě Davidovu modlitbu za Šalomouna v Ž. 72, 1—20. „David věděl, že vysoký Boží cíl

s Izraelem se uskuteční jen tehdy, když lid i jeho vůdcové se budou snažit dosáhnout uloženého cíle. Věděl, že má-li jeho syn být hoden důvěry, kterou ho Bůh poctil, musí být jako panovník nejen vojevůdcem, státníkem a vladařem, ale i silným mužem Božím, učitelem spravedlnosti a příkladem věrnosti a poctivosti." EGW

**3. Které výroky předkládá pisatel jako důvod k napsání této knihy? Přísl. 1, 1—4. 6.**

**4. Kteří čtenáři budou také obohaceni těmito příslovími? v. 5.**

**5. Co jest řečeno o bázni Hospodinově? v. 7.**

Když Bůh je zdrojem pravého poznání, pak naší první povinností je obrátit svou mysl k němu. Adam a Eva získávali toto poznání nejen přímým stykem s Bohem, ale i v jeho stvořitelském díle. Všechny stvořené věci ve své původní dokonalosti byly výrazem myšlenky Boží. Adamovi a Evě příroda štědře zjevovala božskou moudrost. Přestoupením se však člověk odloučil od poznávání Boha a byl zbaven přímého styku s ním. Země, poskvrněná hříchem, jenom matně odráží Stvořitelovu slávu. Tím však není zcela setřeno jeho názorné poučení. Na každé stránce velikého díla stvoření můžeme dosud sledovat jeho tvůrčí ruku. Příroda dosud mluví o svém Tvůrci, ač tyto projevy jsou jen částečné a neúplné. Člověk ve svém padlém stavu, se zeslabenými schopnostmi a omezeným chápáním, není často schopen správného úsudku. Proto je nám třeba úplnějšího zjevení. Bůh nám je poskytl ve svém psaném slovu.

**6. Kterými slovy napomíná děti, aby dbaly rady otce a matky? v. 8.**

7. Jaký je následek uposlechnutí tohoto napomenutí? v. 9.

8. Jakou radu dává božská moudrost, když varuje před zlem? v. 10—15.

### MOUDROST VOLÁ A ZASLIBUJE

9. Až kam dosahuje hlas moudrosti? v. 20—22.

10. Jaké podivuhodné dary zaslibuje? v. 23.

11. Jaké tragické důsledky nastanou zavržením moudrosti? v. 24—32.

12. Jakou jistotu mají ti, kteří uposlechnou Boží moudrosti? v. 33.

### MOUDROST NÁS NABÁDÁ K VĚDĚNÍ A POZNÁNÍ

13. Kterými vlastnostmi se vyznačuje upřímný hledač pravdy? Přísl. 2, 1—4.

Je: a) vnímavý, ochotný přijmout, „přijmeš-li slova má“,

b) ostražitý, „příkázání má schováš-li u sebe“,

c) pozorný, „nastavíš-li moudrosti ucha svého“,

d) praktický, „nakloníš-li srdce k opatrnosti“,

e) žádostivý, „jestliže na rozumnost zavdáš“,

f) činný, „budeš-li jí hledati jako stříbra a jako pokladů pilně vyhledávati ji“.

Ať se nikdo nedomnívá, že už nemůže dosáhnout více poznání. Dosud jsme viděli pouze záblesk božské slávy a moudrosti; pracujeme pouze na

povrchu dolu, zatím co bohatá ložiska zlaté rudy jsou hluboko pod povrchem. Kdo kopá do hloubky, bude bohatě odměněn. Musíme prohlubovat důl, abychom odkryli vzácné Boží poklady.

#### 14. Jaké požehnané ovoce přináší poznání? v. 5. 6.

Ať sledujeme kterýkoli směr bádání, cítíme, že přicházíme do styku s neviditelnou, mocnou inteligencí, která působí ve všem kolem nás. Lidská mysl jest tu spojena s myslí Boží, smrtelné s nesmrtelným. Účinek takového spojení na tělo, ducha i duši nelze ani vystihnout." EGW

---

## 2. ÚKOL — 14. LEDNA 1961

### Sedm pilířů Moudrosti

*Zlatý verš: Přisl. 9, 1.*

*Cíl: Zjevit, jak je moudrost nejen projevem kultury ducha, ale že také proniká všechny city posvěceného srdce a zahrnuje všechny činy celé lidské bytosti.*

#### ZÁKLADY MOUDROSTI

##### 1. Jaké krásné znázornění moudrosti přináší kniha „Přisloví“? Přisl. 9, 1a.

Jelikož cizí žena má dům (7 kap. 8. v.), do něhož svádí svou oběť, tak i Moudrost je znázorněna jako ta, která vlastní dům, který si vystavěla, a do něhož zve své žáky.

##### 2. Na čem spočívá dům Moudrosti? v. 1b.

Palác Moudrosti je velmi půvabný a přitažlivý,

dobře stavěný a náležitě vybavený. Svým otevřeným sloupořadím jakoby zval všechny kolemjdoucí, aby vstoupili jako hosté. Spočívá na sedmi dobře tesaných mramorových pilířích se široce otevřeným vchodem. Není to přenosný stan ani vetchá, kymácející se chata, ale věčný dům, kterému nechybí nic krásného nebo dokonalého.

**3. Kdo nám dá poznat vlastnosti Moudrosti, znázorněné sedmi pilíři? Přísl. 2, 6. Job 28, 20—28.**

„Moudrost nelze nalézt ani prozkoumáním hlubin země, ani v marném úsilí proniknout tajemstvím Boží bytosti. Lze ji nalézt spíše v pokorném přijetí zjevení, které se Bohu zalíbilo dát a v přizpůsobení našeho života jeho vůli.“ EGW

**4. Jak jsme povzbuzováni, abychom hledali moudrost a rozumnost? Přísl. 8, 4. 5.**

**5. Jak dalece se podobají poklady moudrosti pokladům země? v. 8. 10.**

**6. Jakého bohatství se dostane milovníkům moudrosti? v. 18.**

„Bůh, jemuž sloužíme, není přijímačem osob. Ten, jenž Šalomounovi dal ducha moudré prozíravosti, je ochoten udělit tatáž požehnání svým dítkám i nyní. „Nedostává-li se komu z vás moudrosti“, praví slovo Boží, „žádejž ji od Hospodina, který ji udílí všem ochotně a nikoho neodmítá“. EGW

**7. Co představuje sedm pilířů domu Moudrosti?**

**1. Vědění — poznání. Přísl. 2, 6—11.**

Bůh přírody je Bohem bible. Stvoření a křesťanství mají jednoho Boha. Bůh je zjeven v přírodě a Bůh je též zjeven ve svém slově.

## **2. Rozvaha — opatrnost. Přisl. 2, 6.**

Neposlušnost často zavřela dveře poznání, které by mohlo být získáno ze slova Božího. Poznání znamená poslušnost vůči Božím přikázáním. Výklad Písma svatého nemá být přizpůsoben lidské předpojatosti a nedůvěře. Písmo svaté může být pochopeno pouze od těch, kteří pokorně hledají známost pravdy, aby podle ní žili.

## **3. Spravedlnost — právo. Přisl. 8, 15.**

Náš Bůh je Bohem spravedlnosti. Kdekoli ve světě je podvod a klam, bezpráví a křivda, útisk a násilí, tam je i Boží hněv a odpor. Falešná míra, která je ohavností v očích Božích, bývá i v našem srdci; tam začíná skutečný podvod. Nepoctivý obchodník, který oklamal druhé, oklamal napřed sebe. To je pro nás nejdůležitější poznání. Máme správné váhy ve svém srdci? Nebo máme dvojitou míru, jednu pro sebe a jinou pro bližního?

## **4. Stezky soudu — cesty práva. Přisl. 2, 8.**

Bezpečný člověk je ten, který chodí po stezce povinnosti; silný je ten, kdo se oblékl v sílu zásady. Největší lidské charaktery měly vždy smysl pro právo a pravdu. Mají úspěch i dnes, poněvadž se opírají o něco silnějšího než o pouhý výplod rozumu.

## **5. Slušnost. Přisl. 2, 9.**

## **6. Prozíravost — ostražitost. Přisl. 8, 12.**

## **7. Rozvaha — opatrnost. Přisl. 2, 11. 12. 16. 17.**

## **8. V kom byla moudrost dokonale zjevena? 1. Kor. 1, 24b. Kol. 2, 2. 3.**



## MOUDROST STAVÍ SVŮJ CHRÁM I DNES

**9. Kde chtěl přebývat Bůh, který je Bohem moudrosti? 2. Mojž. 25, 8. Ef. 2, 19—22.**

Ve všech stoletích od dob apoštolských nepřestalo budování chrámu Božího. Pohledíme-li zpět, vidíme živé kameny, z nichž chrám sestává, třpytit se jako proudy světla. Tyto vzácné drahokamy budou svítit na věky stále silnějším světlem a budou svědčit o moci pravdy Boží.

**10. Co je nyní tím chrámem, ve kterém Bůh chce přebývat? 1. Kor. 6, 19.**

„Bude-li vaše duše prahnout po Bohu, budete stále více nacházet v jeho nevyčerpatelných zdrojích bohatství milosti. Budete-li o tomto bohatství přemýšlet, stane se vaším vlastnictvím a budete zjevovat zásluhy Spasitelovy oběti, plnost jeho moudrosti a síly, která vás může zachovat bez poskvrny a bez úhony a představit vás Otcí.“ EGW

**11. Kdo je vlastníkem tohoto chrámu? 1. Kor. 6, 20.**

**12. Jak se tvoří charakter, znázorněný sedmi pilíři Moudrosti? Ef 3, 17—19. Jak. 3, 17, 13.**

Známost Boží zjevenou v Kristu musejí mít všichni věřící. Je to známost, která působí přeměnu charakteru. Je-li tato známost přijata, přetvoří duši v obraz Boží a dodá celé bytosti duchovní moci.

**13. Jaké zaslíbení je dáno každému opravdovému učedníku Kristovu? Luk. 21, 15. Jan 16, 13, 14.**

Úmyslem Božím jest, aby se pravdy jeho slova rozvíjely mezi lidem Božím již v tomto životě.

Je pouze jedna cesta, na které můžeme dosáhnout oné moudrosti a poznání. Je to cesta, kterou osvětluje Duch svatý.

---

### 3. ÚLOHA — 21. JANUÁRA 1961

## Odměna moudrosti

*Základný verš: Prísl. 2, 6. 7.*

*Účel: Táto úloha nám chce ukázať, že úplná závislosť na božskej múdrosti ani neznižuje a neznehodnocuje jednotlivca ani ho nevedie k zostalosti, ale mu skôr zaistuje šlachetnosť povahy a upravuje cestu života.*

#### NA CESTE MÚDROSTI JE ZDRAVIE A BLAHO

1. Na čo nemáme zabúdať podľa rady Písma?  
Čo tým získame? Prísl. 3, 1. 2.

Malo by sa jasne ukázať, že cesta Božích prikázaní je cesta života. Boh dal pevné prírodné zákony. Jeho zákony nie sú však nejaké ľubovoľné požiadavky. Každé „nie“ má svoj mravný alebo zdravotný zmysel. Ak ich zachováme, budú naše kroky požehnané. Boh nás nikdy nenúti konať dobro, ale nás chce ochrániť od zlého a viesť k dobrému.

2. Podľa ktorých božských zásad musíme žiť ak chceme mať úspech? V. 3. 4.

„Dbaj, aby tvoj základ bol pevný a potom stavaj na ňom vytrvale, so všetkou krotkosťou, po-

korou a láskou. Len tak bude tvoj dom nepohnutelný, a to nielen v čase búrky a pokušenia, ale aj vtedy, keď sa povodeň Božieho hnevu rozleje na zem.“ EGW

**3. Čo nás uistuje o stálej Božej starostlivosti?  
V. 5. 6.**

Ak spoľahnete len na vlastnú rozumnosť, zožnete zármutok a sklamanie. Preto dúfajte v Hospodina a On povedie vaše kroky.

**4. Ako vyznačuje Boh cestu zdravia? V. 7. 8.**

### NEBESKÁ CESTA V PORUŠENOM SVETE

**5. Ako Pán požehná štedrých darcov? Prísl. 3, 9. 10; Mal 3, 10—12.**

„Majetok, s ktorým hospodárime, nie je našim vlastníctvom a na túto skutočnosť nemôžeme nikdy bez nebezpečia zabudnúť. Sme len služobníkmi a na plnení svojich záväzkov k Bohu závisí nielen blaženie našich spolublížnych, ale aj náš osud pre prítomný i budúci život.“ EGW

**6. Aké stanovisko zaujíma Božie dieťa voči Hospodinovi a prečo? Prísl. 3, 11. 12.**

**7. Čo skýta väčšie šťastie než zlato a striebro?  
V. 13. 14.**

**8. Aké požehnanie plynie z múdrosti? V. 15—18.**

„Pravé náboženstvo privádza človeka do súladu s prirodzenými, mravnými a duchovnými zákonmi Božími. Učí sebaovládaniu, spokojnosti srdca a striedmosti. Náboženstvo zušľachtuje dušu, zjemňuje vkus a posväcuje úsudok. Viera v Božiu lásku uľahčuje bremeno starostí a trápenia. Srd-

ce naplňa radosťou a spokojnosťou v najvyššom ako i v najskromnejšom postavení. Náboženstvo priam podnecuje zdravie, predlžuje život, umocňuje našu radosť a rozhojňuje Božie požehnanie.“ EGW

## VELKOSŤ BOŽEJ STAROSTLIVOSTI

9. Čo hovorí Písmo o Božej múdrosti pri stvorení sveta? V. 19. 20.

10. Aká starostlivosť je zabezpečená všetkým, čo zachovávajú zásady Písma? V. 21—26.

„Tí, čo chodia v pokore pred Bohom a nedôverujú vlastnej múdrosti, budú si uvedomovať veľkosť nebezpečenstva a poznajú tiež Božiu záchrannú moc.“ EGW

11. Ako sa stavia kresťan k tým, čo pomoc potrebujú? V. 27—29.

12. Ako Pán požehná nezištné jednanie spravodlivého? V. 30—35.

„Mali by sme radšej usilovať o pravú dobrotu a nie o veľkosť. Tí, čo vlastnia Kristovho ducha, budú o sebe zmýšľať pokorne. Budú pracovať o čistotu a prospech cirkve a budú ochotní obetovať skôr vlastné záujmy a priania ako pôsobiť rozdelenie medzi bratmi.“ EGW

## Velká cena moudrosti

*Zlatý verš: Přisl. 9, 10.*

*Cíl: Naučit, že moudrost je božský dar a že Bůh ve své veliké milosti nás vážně napomíná, abychom tento veliký poklad přijali.*

### NALÉHAVÁ ŽÁDOST MOUDROSTI KE VŠEM LIDEM VE VŠECH DOBÁCH

#### 1. Jak naléhavě usiluje Moudrost upoutat pozornost všech lidí? Př. 8, 1—3.

„Ačkoli se Izrael posmíval poslům Božím a pohrdal slovem Božím, lítostivý a milostivý Bůh, dlouhočekající a hojný v milosrdenství a pravdě, přes opětovná odvrácení, nepřestával je prositi. Bůh k nim posílal své posly, „ráno vstáváje a posílaje, protože se přívětivě měl k lidu. svému“, s větší láskou než otec pro svého syna. Když neprospěly domluvy, kárání a prosby, poslal jim nejlepší dar nebe. Ano, do tohoto daru vložil celá nebesa.“ EGW

#### 2. Jaké poselství má Moudrost ke všem lidem bez rozdílu? v. 4. 5. Sk. 10, 34. 35.

„Bůh nečiní v lidech rozdílu. Každý, kdo se ho bojí a koná spravedlnost, je mu příjemný. Ti, kteří mají světlo a nechodí v něm, nýbrž pohrdají požadavky Božími, shledají, že jejich požehnání se promění ve zlořečenství a milost v odsouzení. Bůh chce, abychom se z historie starého Izraele naučili pokoře a poslušnosti. Izrael byl vyvoleným

zvláštním lidem, který si však přivodil svou vlastní zkázu, když následovali svých cest.“ EGW

3. Jaká vysoká úroveň ve slovech i činech se zjevuje při všech, kteří dbají poseství moudrosti? v. 6—9. Ž. 119, 97—104.

## **RADĚJI HLEDEJ MOUDROSTI NEŽ BOHATSTVÍ**

4. Jak vysoce je ohodnocena moudrost? Přísl. 8, 10—12.

5. V čem spočívá pravé tajemství úspěchu? v. 15—18.

„Poslušnost je zkušebním kamenem učednictví. Pakliže učení, jehož se nám dostává, usmrcuje hřích v srdci, očišťuje duši od jejich poskvrn a přináší ovoce svatosti, můžeme mít za to, že jest pravdou Boží.“ EGW

6. Jaké jiné přirovnání obsahuje další verš? Přísl. 8, 19.

„Boží cesta je vždy ta správná a rozumná. Jediná bezpečnost člověka proti ukvapeným a ctižádostivým pohnutkám spočívá v tom, je-li jeho srdce ve shodě s Ježíšem Kristem. Kéž pracovníci, konající dílo Boží, zcela důvěřují Pánu! Pak vůdcové budou zjevovat ochotu být vedeni nikoli lidskou moudrostí, která je neúčinná jako zlomená třtina, ale moudrostí Boží.“ EGW

## **CESTA MOUDROSTI JE CESTOU ŽIVOTA VĚČNÉHO**

7. Jaká zaslíbení jsou dána těm, kteří následují cestu pravdy? Přísl. 8, 20. 21. Ž. 37, 18. 19. 25. Iz. 33, 16b.

„Jestliže pak opravdově poslušen budeš hlasu Hospodina Boha svého, ostríhaje a čině všechna přikázání jeho, kteráž já dnes prikazuji tobě, požehnaný budeš v městě, požehnaný i na poli, požehnaný plod života tvého. Požehnaný koš tvůj i díže tvá. Požehnaný budeš vcházeje, požehnaný i vycházeje. A učiní Hospodin, že nepřátelé tvoji, kteříž by povstali proti tobě, poraženi budou před tebou. Prikáže Hospodin požehnání svému, aby s tebou bylo v spížírnách tvých a při všem, k čemu bys koli přičinil ruku svou.“

**8. Jakými obrazy je zosobněn charakter Moudrosti? Přísl. 8, 22—26.**

„Pán vesmíru nebyl při svém milostivém díle sám. Měl společníka, který s ním účinkoval, jeho úmysly hodnotil a s ním se mohl podílet o radost, když stvořené bytosti činil šťastnými. „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha.“ (Jan 1, 1. 2.) Kristus — Slovo, jednorozený syn Boží, byl jedno s věčným Otcem. Jedno v přirozenosti, v charakteru, v úmyslu — jediná bytost, která mohla proniknout do všech plánů a úmyslů Božích.“ EGW

**9. Co se tu mluví o podílu Slova na díle stvoření? v. 27—31. Jan 1, 1—3. Kol 1, 13—17.**

**10. S jakou bedlivou pozorností bychom měli dbát hlasu Božího v Písmu sv.? Přísl. 8, 32. 33.**

„Avšak přednější jest moudrost, protože přináší život těm, kdož ji mají.“ — „To, co obživuje, je duch; tělo nic neprospívá.“ — „Život pak věčný jest, aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a

toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.“ „Ve slově Božím jest tvůrčí síla, která povolala k životu světy.“ „Boží slovo uděluje moc a probouzí život. Každé přikázání je zaslíbením a je-li přijato, přináší život. Mění přirozenost a přetvořuje k obrazu Božímu.“

**11. Jaká odměna je zaslíbena každému, kdo denně hledá ve slově Božím? v. 34.**

Modlitba o vezdejší chléb se nevztahuje jenom na potravu k zachování těla, nýbrž zahrnuje také chléb duchovní, který jest třeba k životu věčnému. Krista přijímáme skrze jeho slovo. Duch svatý jest nám dán proto, abychom pochopili slovo Boží a aby nám je vštípil do srdce. Proto se máme denně modlit, abychom byli při čtení slova Božího vedeni Duchem sv.

**12. Které dvě cesty jsou předloženy každému člověku? v. 35. 36.**

„Týž hlas, který s trpělivým a láskyplným voláním zve k sobě hříšníka, aby došel odpuštění a pokoje, poručí na soudu těm, kteří zavrhli jeho zákon: ‚Jděte ode mne, zlořečení‘. V celé bibli je zobrazován Bůh nejen jako něžný otec, nýbrž také jako spravedlivý soudce. Ačkoli má zalíbení v tom, že prokazuje milosrdenství a odpouští nepravost a přestoupení i hřích, však neospravedlňuje vinného.“ EGW



## Šalomoun podává naučení svého otce Davida

*Zlatý verš: Přisl. 4, 1. 2.*

*Cíl: Zdůraznit odpovědnost křesťanských rodičů a ukázat, že děti mají být od nejútlejšího mládí pilně vyučovány poslušnosti vůči Bohu a rodičům, má jim být vštěpována úcta k práci a čistota života.*

1. Jak byl Šalomoun vyučován ceně moudrosti? Přisl. 4, v. 4—9.
2. Jaká odměna je zajištěna tomu, kdo chodí cestou moudrosti? v. 10—13.
3. Kterou výstrahu před zlem dal David Šalomounovi? v. 14—17.
4. Jak se liší cesta spravedlivých od cesty bezbožných? v. 18. 19.
5. O kterých naučeních se dočítáme v dalších verších? v. 20—27.

„Pravé náboženství přivádí věřícího člověka ve shodu s přirozenými, mravními a duchovními zákony Božími. Učí sebeovládání, klidu srdce a střídmosti. Náboženství zušlechťuje nitro, zjemňuje vkus a posvěcuje úsudek. Ono činí duši účastníkem čistoty nebe.“ EGW

### VÝSTRAHY PŘED MRAVNÍM UCHÝLENÍM

6. Co praví Moudrost o svatém stavu manželství? Přisl. 5, 18.

„Rodinný svazek jest nejpevnější, nejněžnější a nejsvětější ze všech ostatních svazků na zemi. Je určen k tomu, aby byl lidstvu ku požehnání. Slouží k požehnání, vstupuje-li se v manželský svazek s bázní Boží a s vědomím odpovědnosti.“  
EGW

7. Jaký neodvratný soud stihne všechny, kteří přestupují sedmé přikázání? v. 20. 22. 23.

### VÝSTRAHY PŘED NEROZUMNÝM POSTUPOVÁNÍM

8. Jakou radu dává Písmo těm, kteří by chtěli ručit za druhé? Přisl. 6, 1—5; 17, 18; 22, 26. 27.

Zde je dobrá rada těm, od nichž je požadováno, aby podepsali směnku nebo jiný právní dokument. Podepsat dlužní úpis nebo stát se ručitelem, skončilo často finančním zhroucením zoufalé duše. Proto je dobře nepodepisovat nic bez předcházejícího důkladného uvážení.

9. K čemu jsou připodobněni lidé pilní a co se tu mluví o lenivých? Přisl. 6, 6—11.

Šalomoun poukazuje na pilnost mravence, aby takto pokáral ty, kteří promrhávají hodiny v nečinnosti nebo se zaměstnávají věcmi, které kazí duši i tělo. Mravenec se umí připravit na budoucnost; ale mnohý člověk se neumí připravit na život věčný.

10. Jaký je konečný osud těch, kteří působí těžkostí? v. 12—15.

Mezi leností a ničemností je přirozená souvislost. Jako se druží pilnost se ctností, tak se druží lenost s neřestí. Zlé srdce je vždycky stej-

né ve své povaze i projevech. Velmi výrazná je ilustrace ve verši 13. Lidé lehkomyšní a zlí jsou obětí zvyku používání posunků místo slov. Lákají očima, krčí rameny nebo dělají jiné posunky, aby vyjádřili své úkladné, nízké nebo nečisté myšlenky. Jsou však důrazně varováni před neodvratnou záhubou, která přijde náhle jako přirozený důsledek jejich jednání.

**11. Které povahové vlastnosti Bůh nenávidí? v. 16—19.**

**12. Jakým způsobem jediné si můžeme zajistit spasitelnou milost Boží? v. 20—24.**

Nebešťané čekají na spolupráci s lidskými nástroji, aby mohli zjevit světu, čím se mohou stát a co mohou učinit lidé ve spojení s Bohem k záchráně ztracených duší. Nevyčerpatelné zdroje nebes jsou jim stále k službám. Kristus jim dává svého Ducha. Duch svatý rozvíjí své nejvyšší síly ku práci ducha a srdce. Propůjčenou nám milostí můžeme získat taková vítězství, která vzhledem k naší malověrnosti se jeví často nemožnými.

---

**6. ÚLOHA — 11. FEBRUÁRA 1961**

## **Božia odpoveď na prosbu Šalamúnovu**

*Základný verš: 1 Král 3, 12.*

*Cieľ: Máme pamätať, že ak túžime konať vôľu Božiu, potom nám bude udelená múdrosť, aby sme vedeli, čo máme činiť a ako to máme činiť.*

## BOH SA ZJAVIL ŠALAMÚNOVI V GIBEONE

1. Ako svedčí Písmo o Šalamúnovom vzťahu k Bohu? 1 Král. 3, 3a.
2. Čo ukázal Boh Šalamúnovi vo sne? V. 5.
3. Z čoho súdime, že sa Šalamún tešil Božej priazni? V. 6.

Zásady prednášané v prorockých školách, sa zhodovali s tými, ktoré formovali Dávidov charakter a uspôsobovali jeho život, lebo bol vyučovaný Slovom Božím. „Z Tvojich prikázaní nadobudol som rozumnosť.“ „Naklonil som svoje srdce k vykonávaniu Tvojich ustanovení.“

4. Ako zdôrazňuje Šalamún svoju veľkú túžbu po Božom požehnaní? V. 7. 8.

„Slová, ktorými sa Šalamún modlil k Hospodínovi pri oltári v Gibeon, zjavujú jeho pokoru a jeho mocnú túžbu ctiť Hospodina. Uvedomil si, že bez Božej pomoci je bezmocný ako malé dieťa, ak má splniť zodpovednosť, spočívajúcu na ňom. Vedel, že sa mu nedostáva prezieravosti a tento nedostatok ho viedol k tomu, že hľadal Pána a žiadal od Neho múdrosť. V jeho srdci nebola sebecká snaha získať vedomosti, ktoré by ho povzniesli nad ostatných. Túžil len splniť povinnosti, ktoré mu boli zverené. Šalamún nebol nikdy tak bohatý, ani tak múdry, ani tak opravdove veľký ako vtedy, keď vyznával: ‚Ja som však len dieťa, neviem vychádzať ani vchádzať.‘“ EGW

5. Ktorý dar si žiadal Šalamún od Boha? V. 9.

6. Akú odpoveď dostal? V. 10—12.

„Boh, ktorému slúžime nie je prijímačom osôb. Ten, ktorý Šalamúnovi dal ducha múdrej prezie-

ravosti, je ochotný udeliť tie isté požehnania svojim deťom aj teraz. Kto nesie bremeno zodpovednosti a žiada múdrosť miesto bonatstva, moci alebo slávy, nebude sklamaný. Bude sa učiť od veľkého Učiteľa nielen to, čo by mal činiť, ale tiež ako to činiť, podľa Božej vôle.“ EGW

7. Ktoré iné dary zaslúbil Boh pridať k múdrosťou? V. 13. 14.

### ŠALAMÚNOV BOŽÍ DAR JE POŽEHNANÍM SVETU

8. Aká bola múdrosť Šalamúnova v zrovnaní s múdrosťou mužov vtedajšej doby? 1 Kráľ. 4, 29—31.
9. V čom sa tiež prejavila jeho múdrosť? V. 32a; Prísl. 1, 1.
10. Čo čítame o Šalamúnovej znalosti hudby? V. 32 b.
11. Ako sa prejavila jeho múdrosť v oblasti prírodných vied? V. 33.

Tento krátky výpočet predmetov, o ktorých Šalamún písal, sa týka:

- a) života rastlín
- b) života zvierat
- c) života vtákov
- d) života hmyzu a
- e) života rýb.

12. Ako ďaleko sa rozšírila povest o Šalamúnovej múdrosťou a sláve? V. 34.

„Na začiatku Šalamúnovej vlády bolo meno Hospodinovo veľmi ctené. Múdrosťou a spravodlivosťou,

ktorú kráľ zjavoval, bola pre mnohé národy jasným svedectvom o výborných vlastnostiach toho Boha, ktorému slúžil. Za nejaký čas bol Izrael svetlom sveta, lebo zjavoval veľkosť Hospodinu. Pravá sláva Šalamúnova na začiatku jeho vlády nezáležala v prekvapujúcej múdrosti, v pohádkovom bohatstve, v ďalekosiahlej moci a povesti, ale v pocte, ktorú dával menu Boha Izraelského múdrym použitím nebeských darov.“ EGW

### **13. Ktorá kráľovna počula o Šalamúnovej múdrosti a navštívila Jeruzalem? 2 Par. 9, 1—8.**

Skutočný obraz o vplyve Šalamúnovej ríše medzi pohanmi je zaznamenaný v 2 Par 9, 1—9, kde sa hovorí o návšteve veľmi zámožnej a vplyvnej kráľovny zo Sáby. Ako evanjelium Matúšovo tak aj Lukášovo zaznamenávajú Kristove slová o tejto kráľovne a jej ceste, aby poznala Šalamúnovu múdrosť. Mat. 12, 42; Luk. 11, 31. Kráľovna zo Sáby mala mnoho otázok. Šalamún jej všetky zodpovedal. „Nebolo veci, ktorá by bola bývala skrytá pred Šalamúnom, na ktorú by jej nebol dal odpoveď.“ Ale táto inteligentná kráľovna nebola plne presvedčená, dokiaľ osobne nepoznala jeho múdrosť. Štyri body sú tu obzvlášť spomínané, ktoré na ňu zapôsobili:

1. Architektúra stavieb. 2 Par. 9, 3. 19.
2. Organizácia práce a robotníkov. V. 4.
3. „Jedlá jeho stola“ — stravovanie. V. 4.
4. Zovňajšok, odievanie jeho sluhov a ministrov jeho vlády V. 4.

Toto všetko neobyčajne predstihlo zvyky ostatných národov, takže kráľovna nadšene zvolala: Bola to pravda, že som počula vo svojej zemi o tvojich veciach a o tvojej múdrosti a neverila

som ich slovám dokiaľ som neprišla, a kým nevideli moje oči. Výsledok jej návštevy: „Nech je požehnaný Hospodi: tvoj Boh!“

---

7. ÚKOL — 18. ÚNORA 1961

## Vlastnosti zbožné ženy

*Zlatý verš: Přísl. 14, 1.*

*Cíl: Ukázat, že ženy, ať vdané nebo svobodné, se mohou podílet na požehnání moudrosti nabízené lidstvu. Dále pak ukázat na požehnaný vliv, kterým ony samy mohou působit v domě a v obci.*

### ÚVODNÍ POZNÁMKA

Toto vylíčení zbožné ženy (Přísl. 31, 10—31) je v původním hebrejském textu alfabetickou básní o dvaceti verších. Každý jednotlivý verš začíná dalším písmenem abecedy. Mluví o postavení ženy v hebrejské společnosti oné doby, v níž zaujímá čestné a důvěryhodné místo. Ukazuje nám to, jaké vysoké společenské postavení měla žena v Izraeli. Představuje nám také, čím byla svému domovu, manželé, dětem a jiným. Tato zvláštní abecední struktura básně a její inspirovaný obsah ukazují, že byla určena k pečlivému povšimnutí všem, od nejstarších dob až podnes.

### CTNOST, POKLAD NESMÍRNÉ CENY

1. Kterou vlastnost ženy Písmo vyzdvihuje?  
Přísl. 31, 10.

Příslloví vystihuje povahové rysy zbožné ženy, strážkyně domova. Slovo „statečná“ nebo „zdatná“, má zde širší smysl než obvykle. Znamená spíše ctnostná, což obsahuje ráznost, dovednost — vlastnosti, kterými se vyznačuje žena šlechtná, dobře plnící všechny své povinnosti.

**2. Kterou vynikající vlastnost zdůrazňuje na prvním místě? v. 11. 12.**

Jde o osobu důvěryhodnou. Vždy lze počítat s její věrností a pomocí. Je-li vdaná a matkou, nalézá v ní její manžel spolupracovníci, schopnou moudře spravovat prostředky pro udržování rodiny. Štěstí mnohých rodin bylo vážně narušeno nedostatkem moudré hospodárnosti.

### PŘÍKLAD PILNOSTI

**3. S jakou pílí a s jakým duchem vykonává své domácí povinnosti? v. 13—15.**

„V mnohých zemích manželka a matka nemá času ke čtení, nemá času na sebevzdělání, aby byla družkou svému muži, nemá času, aby zůstávala ve styku s rozvíjejícím se duchem svých dětí. Nenajde času a místa pro Spasitele, aby se stal pro ni a pro její rodinu milým a věrným druhem. Víc a více klesá na pouhého otroka domácnosti. Její síly, její čas a její zájmy jsou stravovány takovými věcmi, které upotřebováním pomíjejí. Pozdě se probouzí k poznání, že jest ve svém vlastním domově téměř cizinkou. Vzácné příležitosti, které se jí kdysi naskytaly, aby působila svým vlivem na své milé pro vyšší život a kterých nevyužila, jsou navždy pryč.“ EGW



**4. V čem se dále projevuje její rozšafnost? v. 17—19. 24. 16.**

Tyto verše ukazují povahový rys, který se zřídka vyskytuje dokonce v našich dnech, ve dnech, kdy ženy mají stejná práva s muži. Nejen že žena zde vylíčená hospodaří vlastními prostředky, až je s to koupit pole, ona také studuje vlastnosti půdy a sází vinice. Snad jen málo žen, zatížených péčí o rodinu, by mohlo mít úspěch v obchodě nebo jiném odvětví podnikání; ale ony mohou svým rozšafným a účelným hospodařením vydatně pomáhat svým rodinám při zajišťování hospodářského zajištění.

**PŘÍKLAD NEZIŠTNOSTI A ŠTĚDROSTI**

**5. Jak se chová tato ideální žena k potřebným? v. 20.**

Jiné přísloví nás učí, že „jiný rozdává štědře, avšak přibývá mu více“. Boží moudrost učí o pozeňání štědrosti, že „kdo svlažuje, také sám bude zavlažen“. Bůh má svůj způsob v odměňování dobročinnosti, kterou jsme prokázali potřebným a trpícím. Mnohá zaneprázdněná hospodyně shledala, že neprodělala, když svůj skrovný čas věnovala službě společnosti, buď jako diakonka v církvi nebo pracovnice Červeného kříže.

**6. Jaké řeči pronáší a jak se vyjadřuje? Přísl. 31, 26.**

Ti, kteří bdí na modlitbě, budou s to promluvit vhodné slovo v pravý čas těm, kteří jsou v dosahu jejich vlivu. Bůh jim dá moudrost, aby mohli sloužit svým bližním a tak i Ježíši Kristu.

**7. Jaké opatření činí pro zachování zdraví členů své rodiny? v. 21.**

**8. Z čeho poznáváme, že tato žena miluje krásné věci? v. 22. 25.**

Zatím co náš oděv má být slušný a prostý, má také být dobré jakosti, vhodných barev a účelný, má být přiměřený počasí a praktický.

## ODMĚNA VĚRNOSTI

**9. Co naznačuje, že manželka má podíl na úspěchu svého muže? v. 23.**

Počínání takové ženy má vliv na postavení manžela, pomáhá mu v plnění jeho veřejných úloh tím, že ho podporuje a že se věrně stará o své domácí povinnosti.

**10. Jaký je její zájem o rodinu? v. 27.**

Ona pečlivě dohlíží na členy své domácnosti. Je jisté, že věrně plní i odpovědnosti zbožné matky, vštěpováním zásad ctnosti a pobožnosti, které zachovají její děti na úzké cestě, vedoucí k životu věčnému.

**11. Jak se zachovají členové rodiny k takové matce? v. 28.**

**12. Co mluví Písmo o tajemství pravé krásy a přitažlivosti? v. 30. 31.**

Tělesná krása pomine, jakmile zvadne květ mládeží. Vnější krása není zárukou a předpokladem pro krásné vlastnosti povahy. Bývá krásná žena vždy zbožná, ctnostná a věrná?

Dlužno si povšimnout, že kniha Přísloví končí chválou dobré hospodyně, která nemá času ani místa pro zahálku, ledabylost, popudlivost a vý-

střednost. Učí však také, že žena není osvobozena od povinnosti upravovat se vkusně a půvabně.

Žádná písemnost kteréhokoli věku nám neskýtá krásnější ideál ženy a matky jako tato hebrejská báseň, napsaná před více než 2.500 lety. Avšak tytéž povahové vlastnosti, tytéž ženské ctnosti, tytéž schopnosti musí být mravními hodnotami ženy i v dnešní době. A tak jako dnes, tak i v budoucnosti se bude svět sklánět před neposkvrněným žezlem pravého ženství. Tímto krásným obrazem ženské znamenitosti kniha Přísloví končí.

---

## ÚVODNÍ POZNÁMKA KE STUDIU KNIHY KAZATEL

Už v nejstarších dobách byla kniha Kazatel všeobecně a souhlasně připisována Šalomounovi. Pisatelův nadpis: Slova kazatele syna Davidova, krále v Jeruzalémě, byl pokládán za dostatečnou záruku pro výše uvedené tvrzení. Nebylo žádné nejistoty v myslích komentátorů ani čtenářů od nejstarších dob do středověku. Kdykoli se tato kniha uvádí, vždycky je známa jako dílo Šalomounovo. Rovněž i církevní otcové jak řečtí tak i latínští jsou v tom zajedno, že jde o dílo Šalomounovo. Čtyři Řehořové, Athanasius, Ambrož, Jeroným, Theodoret, Olympiodorus, Augustin a jiní jsou v tomto směru stejného smýšlení.

Spisy ducha prorockého připisují autorství knihy Kazatel Šalomounovi:

„Šalomounovi se nedostávalo kázně Davidova mládí. Pro svoji povahu však měl v životě mnohé výhody před ostatními. Ušlechtilý v mládí i v mužných letech, miláček svého Boha, ujal se Šalo-

moun vlády, jež byla velikým příslibem blahobytu a slávy. Národy se obdivovaly vědomostem a prozíravostí muže, jemuž Bůh daroval tolik moudrosti. Ale pýcha blahobytu přivedla jeho odloučení od Boha.

Svou vlastní trpkou zkušeností Šalomoun poznal prázdnotu života, který svůj nejvyšší cíl hledá v pozemských věcech. Ve svých pozdějších letech Šalomoun, znaven a žízniv, odvrátil se od pozemské dřavé cisterny a navrátil se k Bohu, aby zase pil ze studnice života. Události svých promarněných let s jejich varovnými poučeními zaznamenal, z Božího vnuknutí, pro budoucí pokolení. A tak byť jeho setba vynesla jeho lidu jen žeň bídy, životní dílo Šalomounovo nebylo zcela ztraceno. Škola kázně a utrpení vykonala u něho nakonec své užitečné dílo.“ EGW

---

8. ÚKOL — 25. ÚNORA 1961

## Pravé rozkoše života

*Zlatý verš: 2. Tes. 1, 12.*

*Cíl: Naučit, že moudrost zemská vede k sobeckému způsobu života a projevuje se v pýše, nestřídmosti, nečistotě a v bezcennostech, srovnáme-li ji s moudrostí Boží.*

### ŠALOMOUNOVA ZKUŠENOST S ROZKOŠEMI SVĚTA

1. K jakému způsobu života se Šalomoun také rozhodl? Kaz. 2, 1. a.

**2. Jmenuj některé radovánky, kterým po nějaký čas holdoval! v. 3—10.**

Šalomoun se odevzdal dovoleným i hříšným rozkoším. První část desátého verše ukazuje, jak daleko šel v povolování smyslům. „Šalomoun se odvrátil od radosti, jež pramenila ze spojení s Bohem, aby našel uspokojení v smyslných rozkoších.“ EGW

**3. K jakému závěru přišel Šalomoun po téměř dvanáctiletých zkušenostech? v. 11. 17b.**

Slovo marnost se vyskytuje asi třicetsedmkrát v knize Kazatel a pouze třicettřikrát v ostatních knihách Starého zákona. Je to stejné slovo jako vlastní jméno Ábel. Často se vztahuje na pohan-  
ské marnosti (Jer. 14, 22 ), někdy se vztahuje na existenci člověka (Ž. 39, 5. 6; 69, 10). I apoštol Pavel opírá svůj výrok v ep. Řím. 8, 20 na smysl knihy Kazatel.

## ZMĚNA V ŠALOMOUNOVĚ SMÝŠLENÍ

**4. Co řekl Šalomoun při porovnávání moudrosti a bláznovství? v. 13.**

Rozkoše světa mnoho slibují, ale nakonec zklamou. Kdo chce tímto způsobem zapomenout na smutné věci života, je naposled znechucen. Shledá, že byl podveden.

„Vlastní trpkou zkušeností poznal Šalomoun nicotnost života, toho života, který své nejvyšší dobro hledá ve věcech pozemských.“ EGW

**5. Jaké zklamání se zmocnilo Šalomouna při pozorování budoucnosti, dokud si liboval v bláznovství? v. 17.**

Z počátku kniha ukazuje na marnost všeho, co

je pod sluncem. Potvrzuje to i Kazatel svými zkušenostmi. Ale ke konci knihy již přichází k závěru, že plně hodnotný život lze nalézt jedině v uznávání věcí nad sluncem právě tak, jako věcí pod sluncem; tzn. jak věcí duchovních tak i hmotných.

**6. Co řekl Šalomoun o nejlepších darech, které Bůh učinil pro člověka? v. 24—26.**

- a) Bůh dává moudrost — poznání sama sebe, světlo, které vede cestou spásy.
- b) Poznání — rozumnost k poznávání Božího díla.
- c) Radost. „Sto dní na výsluní za jeden den bolesti; tisíc požitků za jeden den strádání. Těm, kteří věří, pokoj pro svědomí a radost Ducha sv.“

„Ten, kdo nese břímě odpovědnosti a žádá moudrost více nežli bohatství, moc nebo slávu, nebude zklamán. Obdrží ji. Bude se učit od velikého učitele nejen tomu, co by měl učinit, ale také jak to činit, aby získal uznání Boží.“ EGW

## ŠŤASTNÝ ŽIVOT NA ZEMI

**7. Jaké má být naše stanovisko ke zkušenostem života? Kaz. 12, 1; 5. Mojž. 33, 29.**

„Mnozí žijí v domnění, že odevzdanost Bohu je na újmu štěstí a radostných společenských životních vztahů. Ale ti, kteří chodí stezkou moudrosti a svatosti, shledají, že pobožnost ke všemu je užitečná a má i nynějšího i budoucího života zaslíbení. (1. Tim. 4, 8). Oni to jsou, kteří mají opravdovou životní radost. Nesouží se lítostí nad marně stráveným časem, ani netrpí sklíče-

ností a zádumčivosti, jak tomu často bývá u svě-  
táků, nejsou-li rozptýleni nějakou vzrušující zá-  
bavou.“ EGW

8. Ze kterých věcí se může člověk těšit a také  
velebit Boha? Kaz. 3, 13; 9, 10. Řim. 12, 11.
9. Která životní situace je také důvodem k ra-  
dosti? 2. Kor. 12, 9. 10. Řim. 5, 2. 3.

### TAJEMSTVÍ RADOSTI

10. V čem záleží největší zdroj radosti? Iz. 61,  
10. Luk. 10, 20.

Vědomí, že naše jméno je zapsáno v knize ži-  
vota, je výsledkem osobního seznámení se Spa-  
sitelem. Ono vnáší do života hlubokou rozkoš a  
trvalou radost, ať jsou vnější okolnosti života ja-  
kékoliv.

„Kristus přebývajícím v srdci je zdrojem rados-  
ti. Slovo Boží je ustavičným zdrojem radosti  
všem, kdož je přijímají.“ EGW

11. Jaký je rozdíl mezi radostí lidí nevěřících a  
lidí věřících? Job 20, 5. Jan 15, 11. Ž. 16, 11.
12. Co máme mít stále na paměti v radosti i zá-  
bavách? Kaz. 11, 9.

### NEJVĚTŠÍ POŽEHNÁNÍ

13. Jaká je podmínka pro získání největšího po-  
žehnání? Mat. 22, 39.

Opravdová služba bližním přináší na zemi nej-  
větší odměnu. „Zákon lásky jest výzvou, aby tělo,  
mysl i duše byly oddány službě Bohu i bližnímu.  
Tato služba přináší požehnání nejen našim bliž-

ním, ale v najväčšom mýre také nám samým. Opravdovú pokrok jest podmínen nezištnosťou. V nezištnej službe získaváme najvyššie vzdelanie každej schopnosti. Stávame sa čím ďalej tým viac účastníkmi božskej prirodzenosti a zpusobilými pre nebe, neboť prijímame nebe do svojich srdci.“ EGW

---

## 9. ÚLOHA — 4. MARCA 1961

### Božia prozreteľnosť v dejinách

*Základný verš: Kaz 3, 1.*

*Cieľ: Ukázať, že čas a okolnosti života v každej prichádzajúcej generácii sú pod Božim vedením. Často sa zdá, že prichádzajú neočakávane, niekedy sa zdajú byť neprijemné, ale aj tak sú Bohom určené pre dobro celého stvorenia.*

#### UDALOSTI V ŽIVOTE ČLOVEKA

1. K akému uzáveru prišiel Šalamún o človeku a Božom riadení v tomto svete? Kaz 2, 24—26.

Závislosť človeka na Božej vláde ve svete, ktorá tvorila záverečnú myšlienku predchádzajúceho pojednania (kap. 2, 24—26), teraz sa stáva východiskom nového a nezávislého jednania.

2. Čo hovorí Šalamún o udalostiach na zemi? Kaz 3, 1.

3. Ktoré udalosti sú zahrnuté do Božieho plánu? Kaz 3, 2a; Ž 31, 16.

Kralickí prekladajú „časové moji“. Iní prekla-



datelia, medzi nimi i dr. Heger, zhodne vystihujú tento verš slovami „jest v ruce tvé osud můj“.

## ZMENY MEDZI ĽUĎMI A NÁRODMI

4. Čo hovorí Písmo o Božom pôsobení medzi národmi? Dan 4, 14. 34; Jer 18, 7. 9.

5. Aké protichodné udalosti vyskytujú sa v živote ľudí? Kaz 3, 4; 1 Pet 1, 6; 2 Kor 4, 17.

Veriacemu, ktorý si na jednej strane uvedomuje ľudskú omezenosť a na druhej strane nekonečnú múdrosť a všemohúcnosť Božiu, slúžia životné skúsenosti k prehĺbeniu túžby po večnom pokoji a šťastí.

6. Čo si uvedomuje Boží ľud v každej dobe? Skt 17, 26.

## BOŽIA ZVRCHOVANOSŤ

7. Čo hovorí Písmo o užitočnosti ľudskej práce? Kaz 3, 9.

Výsledky ľudskej práce vidíme okolo seba. Sú svedectvom o jej užitočnosti.

8. Kto určil človeku prácu? V. 10.

Boh dal prácu ako požehnanie a len usilovný človek nachádza v živote pravú krásu a radosť.

9. K akému názoru prišiel Šalamún, keď pozoroval svet vo svetle večného plánu, podľa ktorého má všetko svoj čas? V. 11.

Dr. Jozef Heger preložil z hebrejského textu tento verš takto: „Všetchno svého času udělal krásné, ale dal i tajemství do jejich srdce, díla,

jež Bůh dělá, nepronikne člověk od začátku (díla) až do (jeho) konce.“

Duch prorocký píše: „Učinil všetko krásne vo svoj čas.' Opravdovú krásu nezabezpečíme porušovaním Božieho diela, ale tým, že ju zladíme s vôľou Toho, ktorý stvoril všetky veci a ktorý má radosť z ich krásy a dokonalosti.“ EGW

**10. Na čo máme pamätať v premenách života?  
Rím 8, 28.**

### PRIJÍMANIE DOBRÝCH VECÍ

**11. K akému záveru nás dovádza viera v pevný Boží plán s človekom? Kaz 3, 12. 13; 1 Kor 10, 31.**

**12. Čo sa tu hovorí o trvaní Božieho konania?  
V. 14.**

„Človek žije len krátko a jeho život je plný starostí. Slovo nášho Boha však zostáva naveky. Milosrdenstvo Hospodinovo trvá od vekov až naveky nad tými, ktorí sa ho boja a spravodlivosť Jeho nad synmi synov, ktorí ostrihajú Jeho zmluvu a pamätajú na Jeho prikázania a zachovávajú ho.“  
EGW

**13. Keď vymizne Božia bázeň zo srdca človeka, čo ju nahradí? V. 16.**

**14. Kto bude súdiť dobrých i zlých v posledný deň? V. 17.**

## Boží církev na celém světě

*Zlatý verš: Kaz. 4, 9.*

*Cíl: Ukázat, že spolupráce lidu věřícího s Bohem přináší sílu a jistotu konečné odměny.*

### DVĚ TŘÍDY LIDÍ

1. Které dvě třídy shledáváme vždycky mezi lidmi? Kaz. 4, 1.
2. Kdo odplatí jak spravedlivým tak i ničemným? Iz. 59, 18. Řím. 12, 19.
3. Jaké pocity ovládají často člověka, když pozoruje dobré dílo svého bližního? Kaz. 4, 4.

### ZÁVIST A SOBECTVÍ

4. Jak se projevoval tento duch v době Kristově? Mar. 15, 10.

„Závist je ovoce pýchy a je-li v srdci pěstována, přináší nenávist a nakonec z touhy po pomstě i vraždu.“ EGW

5. Jaká útěcha je zaslíbena utiskovaným? Job 36, 15. Kaz. 5, 8.

Nepřavosti spáchané na našich bližních jsou hrozné zlo. Křik utiskovaných stoupá k uším Božím, který pomstí jejich křivdy. Varujme se proto činit něco proti právům svých bližních, jejich svobodě, majetku, svědomí, štěstí, životu a charakteru.

6. Kterým druhem nepoctivosti se může provinít jak církev, tak i svět? Jak. 5, 4.

## ZBOŽNOST A SPOKOJENOST

7. O co máme usilovat místo závidět bohatým? Kaz. 4, 6. Ž. 37, 7. Fil. 4, 11.

Jednoduchost, pokoj a pravá láska by učinily ráj i z nejprostšího domova. Je lépe snášet vnější nepohodlí než se vzdát vnitřního pokoje a spokojenosti.

8. Po jaké spokojenosti máme toužit? 1. Tim. 6, 6—8.

„Bůh zkouší každou duši, která tvrdí, že v něho věří. On svěřil hřivny všem. Každý bude muset jednou vydat počet ze svého hospodaření.“ EGW

## V JEDNOTĚ JE SÍLA

9. Co praví Šalomoun o výsledku spolupráce mezi lidmi? Kaz. 4, 9.
10. Jak se projevuje duch jednomyslnosti v díle evangelia? Řím. 15, 6.
11. Jaké napomenutí dává Pavel církvi Boží? Fil. 1, 27.

„Jednomyslnost církve jest přesvědčujícím důkazem, že Bůh poslal svého Syna, aby vykoupil svět. Satan však stále usiluje, aby jednotu a soulad mezi věřícími zmařil, aby vzbudil nedůvěru a pcdézírání, z čehož nakonec vznikají různice a hádky mezi těmi, kteří pravdu vyznávají, avšak jsou mezi sebou rozdělení a sváří se.“ EGW

## ODMĚNA SPOLUPRÁCE

12. Co píše Pavel o jednotě, kterou se má vyznačovat církev? Ef. 4, 4. 5. 1. Kor. 1, 10.
  13. Jak vyjádřil Pán Ježíš vliv jednoty na nevěřící svět? Jan 17, 21.
- 

### 11. ÚKOL — 18. BŘEZNA 1961

## Správné a nesprávné používání našich darů

*Zlatý verš: Kaz. 5, 12.*

*Cíl: Naučit, že nahromadění bohatství k sobeckému uspokojování vlastních žádostí vede k trápení myslí i těla a naposled ke ztrátě života věčného. Prostředky dávané ke chvále Boží přinášejí člověku dobro.*

### POŽEHNÁNÍ PRÁCE

1. Která slova nám ukazují, že obdělávání půdy je užitečné pro všechny lidi? Kaz. 5, 9. ?

Hegerův překlad zní: „Země však má především přednost...“

2. Z jakého požehnání se těší pracující? v. 12a.

„Ti, kteří jsou stále činní a ochotně vykonávají své denní povinnosti, jsou nejšťastnější a nejzdravější lidé. Odpočinek a sladký noční spánek skýtají jejich unaveným údům dokonalé občerst-

vení. Pán věděl, že činí člověka šťastným, když mu dal práci.“ EGW

**3. Co učí Nový zákon o práci? 1. Tes. 4, 11. Ef. 4, 28.**

„Kristus vyhradil práci důstojné místo a to slovem i příkladem. Práce je požehnáním, bez práce se nelze těšit dobrému zdraví.“ EGW

### KLETBA LENOSTI

**4. Co říká Písmo o lenosti? Kaz. 10, 18.**

**5. Co překvapí lenocha náhle? Přísl. 6, 10. 11.**

„Nejbezpečnější ochrana proti zlu je užitečné zaměstnání, zatímco lenost je největší kletbou. Bývá příčinou neřesti, zločinnosti a chudoby. Ti, kteří jsou vždycky činní a jdou radostně za svými denními povinnostmi, jsou užitečnými členy společnosti. Věrným plněním uložených povinností jsou požehnáním sobě samým i jiným. Pilnou prací jsou uchráněni před mnohými nástrahami satana.“ EGW

**6. Jaká silná slova pronesl ap. Pavel proti lidem zahálčivým? 2. Tes. 3, 10—12.**

„Někteří z věřících učili, že pracovat je hřích a že křesťané by již neměli myslet ani na své časné blaho ani na blaho své rodiny, nýbrž celý svůj život by měli věnovat duchovním věcem. Učení a příklad apoštola Pavla jsou však výtkou takovým přepjatým názorům.“ EGW

### LÁSKA K BOHATSTVÍ

**7. Který výrok vystihuje marnost lásky k penězům? Kaz. 5, 10.**

„Bohatství a světská sláva nemohou uspokojit potřeby duše. Mnozí boháči si žádají Božího zaslíbení, duchovní naděje, mnozí touží po něčem, co by ukončilo jednotvárnost jejich bezúčelného života.“ EGW

**8. Jaký problém přináší rozmnožování bohatství?  
v. 11.**

**9. Jaké jiné zlo způsobuje nahromaděné bohatství? v. 13. 14.**

Bohatství bylo vždy provázeno nebezpečím pro duchovní život. Není-li člověk stále poddán vůli Boží, není-li posvěcován pravdou, pak v něm probudí štěstí a bohatství přirozenou náklonnost k domýšlivosti a troufalosti.

**10. Co je řečeno o celém životě člověka, který sobecky užívá svého bohatství? Kaz. 5, 17; 6, 1—6.**

**11. Jak končí naše šafářství nad tím, co máme? Kaz. 5, 15. 16.**

## UŽITEK Z NAŠEHO VLASTNICTVÍ

**12. Co má člověk činit s vlastnictvím, které mu Bůh dal? Kaz. 5, 18—20.**

**13. Kdy můžeme být plně spokojeni se zemskými statky? 1. Tim. 6, 17. 18.**

Vidíme-li bratra upadnouti do bídy, nemáme jít okolo něho, pomínout jej, ale ihned činit rozhodné úsilí, abychom mu pomohli. Uchvacovat a nechávat si všechno jenom pro sebe, přivozuje vnitřní chudobu.

12. ÚLOHA — 25. MARCA 1961.

## Podstata a cieľ života

*Základný verš: Kaz 9, 10.*

*Cieľ: Ukázať, že Božie prikázania sú základom, na ktorom má byť založený každý život a splnené všetky povinnosti voči Bohu i ľuďom.*

### PODOBNOSŤ ĽUDSKÝCH CIEST

1. Čo povedal Šalamún, keď pochopil Božie jednanie s ľuďmi? Kaz 9, 1.

„Šalamún nemohol dúfať, že unikne zlým následkom vlastného hriechu. Nemohol zabudnúť na čas, kedy žil len pre svoje uspokojenie. Ale teraz so všetkou vážnosťou snažil sa odvrátiť iných od podobného bláznovstva. Pokorne vyznal nerozumnosť svojich ciest a chcel varovať iných pred nenahraditeľnými stratami, keď si uvedomil svoj špatný príklad. Pravý kajúcnik tak ľahko nezabúda na svoje hriechy. Nepatrí k tým, čo hneď zabúdajú na hriech, keď dosiahli pokoj. Pamätá aj na tých, čo jeho príkladom boli zvedení na scesťtie a všemožne sa snaží, aby ich priviedol späť na pravú cestu.“ EGW

2. Čo hovorí Šalamún o tom, čo v živote stretáva spravodlivých i nespravodlivých? Kaz 9, 2. 3.
3. Ako má Božie jednanie ovlivniť náš pomer k ľuďom? Mat 5, 45.

„Kristus svojím učením dal dokonalý príklad nezištnej služby, ktorá má svoj pôvod v Bohu. Boh nežije sám sebe. Tým, že stvoril svet a udr-



žuje všetky veci, neustále slúži iným. Slnko necháva svietiť na dobrých i zlých a dažď dáva spravodlivým i nespravodlivým. Tento ideál služby zveril Boh svojmu Synovi. Ježiš mal svojím príkladom ukázať, čo znamená slúžiť. Celý Jeho život bol podriadený zákonu služby. Slúžil všetkým. Tak prežíval zákon Boží a názorne nám ukázal, akí poslušní máme byť." EGW

### ŽIVOT JE LEPŠÍ AKO SMRŤ

4. Ako velebí Šalamún život, keď ho prirovnáva k smrti? Kaz 9, 4.
5. Čo hovorí Písmo o posmrtnom stave človeka? V. 5. 6.
6. Ktorá veľká udalosť ukončí bezvedomý spánok smrti? 1 Tes 4, 14—16.

### PRÍTOMNÝ ŽIVOT JE PRÍPRAVOU PRE BUDÚCI

7. V čom záleží príprava na večný život? Kaz 9, 8.
8. Čím sa má vyznačovať všetko naše konanie? V. 10.
9. Na aké sklamanie musíme byť pripravení v tomto živote? V. 11.

### CENA MÚDROSTI

10. Ktoré podobenstvo hovorí o cene múdrosti? V. 14—18.
11. Aké škody spôsobuje nemúdre jednanie tých, čo zastávajú zodpovedné miesta? Kaz 10. 5—7.

**12. Akú radu dáva Šalamún mládeži? Prečo má pamätať na Boha? Kaz. 11, 9; 12, 1.**

**13. Ako končí Šalamúnovo pojednanie? Kaz 12, 13. 14.**

„Zanedbané nebeské výstrahy a napomenutia, premárnené okamžiky, nenapravené príležitosti, vplyv k dobrému či zlému so svojimi ďalekosiahlymi následkami, všetko je zapísané zaznamenávajúcim anjelom. Zákon Boží je pravidlo, podľa ktorého budú preskúmané povahy a životy ľudí pred súdom. Šalamún preto napísal: ‚Boj sa Boha a ostrihaj jeho prikázania, lebo to je povinnosťou každého človeka.‘“ EGW